

πώς αδιαφορεί, σ' όλη εκείνη τοῦ καταστηματοῦ τὴν ὕπαι-
γι. Ξεσκεπάζει κατασφάλλες, σάν στρατηγός, ποὺ κάνει ἔκτα-
κτο ἐπιθεώρησι, θουτάει τὰ δαχτυλά του, παίρνει μεζέδες, γεύ-
εται, υορφάζει, σάν νά μὴν τοῦ ἀρέσουν κι' ἐπὶ τέλους πείθεται
καὶ κάθεται καὶ παραγγέλλει!... Ἀλλά καὶ πάλι δὲν θά μείνῃ
ἤσυχος. Θά σηκωθῇ καὶ πάλι, γιὰ νά σερβιριστῇ μονάχος του,
συμβουλεύει σάν προστάτης τοὺς ἰδιοκτῆτες, μαλώνει γιὰ τὰ ἔ-
τοπα ποὺ θλίπει—δὲν ἔχει ἀλάτι τὸ ψητό—σάν ἐνδιαφερόμενος—
θρὲ ἀδελφέ, λίγο πιπὲρι στά σκοτάκια, θά σέ φτώχαινε!—πίνει
νερό, ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερο σταμνάκι, ποὺ κάθεται κρυμμένο στοῦ
τζακιού τὰ ἀδύτα, κρῦο καὶ δροσερό, καὶ τσοῦζει, πρῶτος αὐ-
τός—γιὰ δοκιμὴ—κρασιὸ ἀπὸ τὴ ν.αμιζάνα, τὴν «ἀπάρθενη» !
Ἔπειτα θγαίνει, πηγαίνοῦρχεται σάν μύιγα, τακτοποιεὶ καὶ
συμβουλεύει, δοκιμάζει καὶ μαλλώνει, κλείνει γιὰ μιὰ στιγμὴ
τὸ μάτι του, δηλώνοντας πολλά, σπουδαία καὶ μεγάλα δυσκό-
λους ἐννοοῦμενα ἀπὸ τοὺς μὴ μεμυημένους, κρυφομυλεῖ μὲ τὸν
διευθυντὴ, παίρνει «καὶ ἕτερον» μεζῆν, καὶ πάλιν συμβουλεύει,
πάλιν ρουφάει ἕνα ποτηράκι, ἀπὸ τὴ ν.αμιζάνα τὴν «ἀπάρθε-
νη», ζητάει ἕνα τσιγάρο καὶ φεύγει διατάζοντας :
—Γράψατα, σὲ παρακαλῶ!

—Ταρατασαάαάαάα !

Ἦτανε κοινός. Ἦ ἀσπίγγα ἐσήμανε καὶ πάλιν καὶ ἰδρωμέ-
νοι καὶ κοντανασαινόντας, ξαναγυρίζουν ἀπ' τὰ γυμνάσια οἱ
στρατιώτες. Τὸ σανδοκασάστημα γεμίει πάλιν ἀπὸ κίτρινο γα-
κι. Σὲ λίγο καταφθάνουν καὶ σμήνη μικροπωλητῶν. Σκολα-
τάδες, ψιλικαντζήδες ποὺ παλοῦν θελόνας, καλτσοδέτες, κα-
θρεφτάκια γιὰ εὐζώνους, τασα:σάρες καὶ σογιάδες, ἐφημεριδο-
πάλαι καὶ λοιποὶ. Μιὰ ἡμέρα ἦρθε καὶ ἕνα πανοραματατζῆς.
Λίγο-λίγο καὶ μιὰ κοινὴν δημιουργεῖται ἐκεῖ ἀπάνω, μιὰ
μικροπολιτεία θεμελιώνεται.

Οἱ στρατιώτες, μ' ὄλ' αὐτὰ, γελοῦν καὶ εὐχαριστοῦνται, σάν
μικρὰ παιδιὰ. Ὅλα τὰ ἔχουν, ὄλα! Δὲν τοὺς λείπει τίποτα. Ὅς
κι' ἐκείνοι ἀκόμη ποὺ παλοῦνε μοῦζι καὶ κρῦο νερό.

Εἶνε κρῖο - μοῦζι,
γλιόκ σάν τὸ καρτσῦ !...

«Ντάνοιγκ» δὲν ἔφτασε ἀκόμη, ἀλλά καὶ γι' αὐτὸ ἐλπίζουμε.
Καὶ πατινάξ καὶ κινήματογράφος. Ἀλλά θά καταφθάσουν κι'
αὐτὰ. Ποῦ θά μᾶς πᾶνε;...

Καὶ ὅμως, σάν ἔρχεται τ' ἀπόθραδο κι' ἡ φύσις σκοτεινιάζει,
οἱ στρατιώτες αἰσθάνονται ἕνα κενόν. Κάτι λείπει !... Κάτι
λείπει !...

Τί ;
Ὅλοι ἀσυναίσθητος τὸ ζητοῦν, ἀλλά κεινὸς δὲν τὸ διευκρί-
νίζει !

Τί ;
Δυὸ δειλοὶ, δυὸ χωρικοὶ στρατιώτες, πλησιάζουνε σιγὰ τὸν
πανοραματατζῆ, ποὺ φωνάζει, καλώντας τοὺς φαντάρους νά ἔ-
δουὲ τὴ μάχη τοῦ Βερδέν καὶ τὴν καταστροφή τῆς Σμύρνης.
—Ἔχεις τοῦ κόσμου τὴν Πεντάμορφη;...

—Ὅχι.

—Ὅυτε τοῦ λοχαγοῦ τῆ δοῦλα ;

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕ'Ε ΚΕΦΙ

ΤΑ ΕΣΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Χριστιανικώτατα.

Ὁ μίστερ Βάρν. — Σὲ παρακάλεσα, φίλε μου, νά
ἔρθῃς γιὰ νά μοῦ δώσης τὴν γνώμη σου γιὰ τὸ παίξιμο αὐτοῦ
τοῦ ἐρασιτέχνη πιανίστα. Πῶς τὸ θρίσκεις, λοιπόν;

Ὁ μουσικό ς.—Παίζει ἐντελῶς σύμφωνα μὲ τὸ...πνεῦμα
τοῦ Χριστιανισμοῦ.

—Τί θέλεις νά πῆς ;

—Ὅτι ἡ δεξιὰ του δὲν γνωρίζει τί ποιεὶ ἢ ἀριστερά του !

Οἱ καλοὶ λογαριασμοί.

Ὁ πυροσβέστης, μπαίνοντας γρήγορα-γρήγορα στὸ δωμάτιο
εὐπνὰ ἀπότομα ἕναν ἄνθρωπο, ὁ ὅπολος ἀνύποτος διὰ τὸ σπῆ-
τι του καίγεται, κοιμάται ἡσυχά-ἡσυχά.

—Σηκωθῆτε, κύριε κι' ἀκούθησθε με ! φωνάζει ὁ πυροσβέ-
στης. Εἶστε ὁ δεύτερος αὐτῆ τῆ δοῦμάδα ποὺ μὸν δίνει πέντε
λίρες γιὰ νά τὸν ὠσω ἀπὸ θέθαιο θάνατο.

Ὁ πυροπαθή ς.—Μὰ δὲν σοῦ ἔδωσα τίποτα.

Ὁ πυροσβέστη ς.—Ὅχι, μὰ κι' ἐγὼ δὲν σὰς ἔσωσα
ἀκόμη!

Ἦ κακὴ συνήθεια.

—Ὅστε ἔτσι; Ὁ μέρος ὁρος τῆς ζωῆς μιὰς ἀτμομηχανῆς εἶ-
νε τριάντα χρόνια; ῥωτάει ἕνας ἐπιθεάτης τὸν μηχανοδηγὸ θου-
μάζοντας τὴν ἀτμομηχανή του. Πῶς εἶνε δυνατόν ὅμως ἕνα τέ-
τοιο χαλύδιδνο μεγαθήριο νά μὴ ζῆ περισσότερο ;

—Πιθανόν νά ζοῦσε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ μηχανοδηγός... ἂν δὲν
κάπνιζε !..

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Ὅπως σὰς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟ-
ΓΕΝΕΙΑ» ἤρχισαν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν
σειρὰς περιφήμων ἀριστουργημάτων τῆς ξένης φιλολογίας.
Τὰ πρῶτα βιβλία, τὰ ὁποῖα διανέμονται ἤδη στοὺς ἀναγνώ-
στας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον αἰσθηματικόν
ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ρωμαντισμοῦ

“ Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υλοῦ

Ἐπίσης ἄρχισε ἡ διανομὴ τοῦ ἀριστοῦργήματος τοῦ
ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

„ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

Ὅπως σὰς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὰ ἀρι-
στοურγημάτα μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο»
ἢ τὴν «Οἰκογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην
σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νά τὰ φέρετε εἰς τὰ Γρα-
φεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ' ἕνα ἐλάχιστον ποσόν, μὲ τὸ ἐν πέμπτου τῆς τι-
μῆς τοῦ βιβλίου, ἀποκτᾶτε βιβλία κομψά, ἐκ 300 περίπου σε-
λίδων ἕκαστον, ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ»,
ὅπως δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα ποὺ σὰς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσται μας θά προσκομίζουν
τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ Ὑποπρακτορεία τῶν
Ἐφημερίδων καὶ θά λαμβάνουν τὰ βιβλία τῶν.

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου θά κυκλοφορήσῃ ἡ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Ἐπίσης ἐτοιμάζονται τὸ αἰσθηματικὸ ἀριστοῦργημα τοῦ
ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

„ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ”

Καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἀριστοῦργήματα.

Ἦ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νά
στέλνουν, μαζὺ μὲ τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστο-
λῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θά ἦτο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γρα-
φεῖον μας μία ταυτὴ ἐπιβάρυνσις. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ
ἔπου ὑπάρχουν Ὑποπρακτορεία τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν,
οἱ ἀναγνώσται μας θά παραλάβουν τὰ βιβλία τῶν ἀπὸ τοὺς κ. κ. ὑπο-
πράκτορας.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.